

PHENOMENON 5
24 Ιουνίου-7 Ιουλίου 2024

Η «επι-στροφή» είναι ένα προβληματικό ζήτημα, ένα ζήτημα προβληματισμού. –Karen Barad

Ο οργανισμός Phenomenon Anafi και η Συλλογή Kerenidis Pepe με μεγάλη χαρά ανακοινώνουν την πέμπτη διοργάνωση του διεθνούς προγράμματος σύγχρονης τέχνης phenomenon, που θα πραγματοποιηθεί στην Ανάφη στις 24 Ιουνίου–7 Ιουλίου 2024.

Το phenomenon 5 περιλαμβάνει ένα πρόγραμμα καλλιτεχνικής φιλοξενίας που θα συνοδεύεται από μία σειρά δημόσιων εκδηλώσεων —δωρεάν και ανοιχτών στο κοινό—, όπως ομιλίες, περφόρμανς, βίντεο-προβολές και άλλες δράσεις στο διάστημα 24-30 Ιουνίου. Επιπλέον, στις 29 Ιουνίου θα εγκαινιαστεί μία εικαστική έκθεση σε διάφορα σημεία του νησιού, η οποία θα διαρκέσει έως 7 Ιουλίου.

Με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα χρόνων από τη σύλληψη και διοργάνωση της πρώτης έκδοσης του προγράμματος, το phenomenon 5 θα επιχειρήσει μία ανασκόπηση μέσα από τη διερεύνηση της έννοιας της «επι-στροφής», όχι ως μια αναδρομή σε ένα συγκεκριμένο παρελθόν, αλλά ως μια επιτελεστική πράξη που (ανα)διαμορφώνει την πραγματικότητα. Με αφετηρία τις ιστορίες της Ανάφης —από την αρχαιότητα και τους αργοναύτες, την περίοδο του μεσοπολέμου και τους εξόριστους, στους σύγχρονους καιρούς και την εποχιακή μετανάστευση—, το πρόγραμμα στοχεύει, μέσα από τις εκάστοτε διοργανώσεις του, σε πλατιές αναζητήσεις: επιδιώκει εναλλακτικούς τρόπους θέασης, θέτει ερωτήματα για το πώς οι συλλογικές και προσωπικές ιστορίες συνιστούν κοινωνικές κατασκευές και αναζητά, μέσω της τέχνης, στρατηγικές για τη δημιουργία μιας συλλογικής εμπειρίας που θα βασίζεται στη συνεργασία και τη συνύπαρξη. Δέκα χρόνια μετά, οι αναζητήσεις αυτές όχι μόνο διατηρούν τη δυνατότητα που έχουν να συγκινούν, αλλά η ανάγκη να «επι-στρέψουμε» σε αυτές, να γίνουν εκ νέου αντικείμενο αναστοχασμού και να επαναπλαισιωθούν, κρίνεται ζωτικής σημασίας.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: Majd Abdel Hamid, Pauline Boudry/Renate Lorenz, CAConrad, Pierre Leguillon, Zoe Leonard, Valentina Magaletti, Ίρις Τουλιάτου, Μαρία Τουμάζου, Trevor Yeung

Αναλυτικές πληροφορίες για τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις θα ανακοινωθούν πιο κοντά στην ημερομηνία διεξαγωγής του προγράμματος. Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλούμε επικοινωνήστε στο: phenomenon@kerenidispepe.art

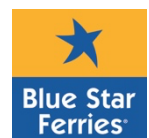
Το πρόγραμμα πραγματοποιείται με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, του κύκλου φίλων του phenomenon «Αργώ», του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON, του Γαλλικού Ινστιτούτου Ελλάδος, της ένωσης για τη στήριξη της Γαλλικής καλλιτεχνικής σκηνης «Trampoline» (Παρίσι) και της Blue Star Ferries.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

NEON

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Phenomenon Anafi
Συλλογή Kerenidis Pepe

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Grégory Castéra
Αγγέλικα Μήτσιου

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ

Majd Abdel Hamid
Pauline Boudry/Renate Lorenz
CAConrad
Pierre Leguillon
Zoe Leonard
Valentina Magaletti
Ίρις Τουλιάτου
Μαρία Τουμάζου
Trevor Yeung

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΡΓΟΥ

Μυρτώ Κατσιμίχα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Αγγέλικα Μήτσιου

SOCIAL MEDIA & OPERATIONS

Αγάπη Χαρμάνη

ΒΟΗΘΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Boris Atrux-Tallau

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Julien Nedelec

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Alexandra Masmanidi

ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Goda Budvytyté

Αεροφωτογραφία που απεικονίζει το λιμάνι της Ανάφης,
National Geographic Service, 1979.
Ευγενική παραχώρηση της Margaret Kenna.

Ο Majd Abdel Hamid (γεν. 1988, Δαμασκός) είναι εικαστικός καλλιτέχνης από την Παλαιστίνη. Αυτή την περίοδο ζει και εργάζεται ανάμεσα στη Βηρυτό και το Παρίσι. Σπούδασε στη Διεθνή Ακαδημία Τέχνης της Παλαιστίνης (2007-2009) και είναι απόφοιτος του Malmö Art Academy της Σουηδίας (2010). Η καλλιτεχνική του πρακτική αναπτύσσεται μέσα από μια πληθώρα μέσων, όπως το βίντεο, οι εγκαταστάσεις, το σχέδιο και η γλυπτική, μέσα από τα οποία διερευνά το ζήτημα της εθνικής ταυτότητας και του τραύματος. Επιπλέον, η πρακτική του βασίζεται στην αργή, επαναληπτική και επιτελεστική χειρονομία, και συμπεριλαμβάνει το κέντημα και τη σταυροβελονιά πάνω σε υφασμάτινα στηρίγματα σαν αντίβαρο στην ταχεία παραγωγή ψηφιακών εικόνων και στα pixels.

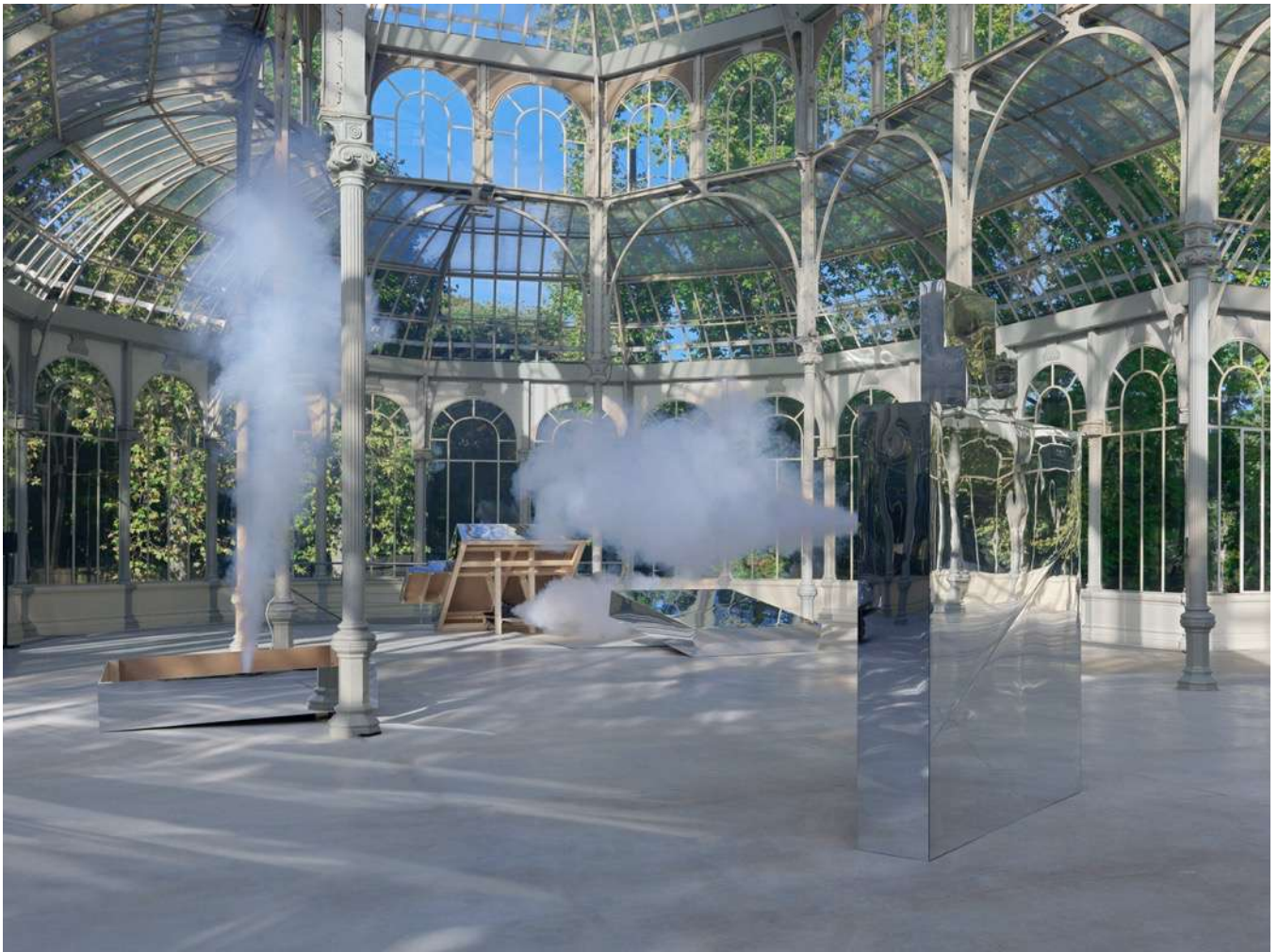
Έχει πραγματοποιήσει τις εξής ατομικές εκθέσεις: *Muscle Memory*, CCA: Centre for Contemporary Arts, Γλασκόβη (2022)· *800 meters and a corridor*, gb agency, Παρίσι (2022)· *A Stitch in Time*, Fondation d'entreprise Hermès, Βρυξέλλες, σε επιμέλεια του Guillaume Desanges (2021). Έχει επίσης συμμετάσχει σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων: *Memory Sews Together Events That Hadn't Previously Met*, Sharjah Art Museum, Σάρτζα (2022)· *Splendid Isolation*, SMAK, Γάνδη (2022)· *La Beauté du Diable*, Frac Franche-Comté, Μπεζανσόν (2022)· *Répare, Reprise*, Cité International des Arts, Παρίσι (2021)· *Touché! (gesture, movement, action)*, Beirut Art Center, Βηρυτός (2019).

Έχει συμμετάσχει σε διάφορα διεθνή προγράμματα καλλιτεχνικής φιλοξενίας, καθώς και σε εργαστήρια, όπως το March Project του Ιδρύματος Τέχνης Σάρτζα (2015), το Former West στο Βερολίνο (2013) και το Truth is Concrete στο Γκρατς (2012). Ήταν φιναλίστ του βραβείου Young Artist of the Year του Ιδρύματος A.M. Qattan Foundation τα έτη 2008, 2010 και 2012. Αυτή την περίοδο συμμετέχει στο πρόγραμμα καλλιτεχνικής φιλοξενίας της Cité Internationale des Arts στο Παρίσι, στο οποίο είχε ξανασυμμετάσχει το 2009.

Majd Abdel Hamid, *12 to 23 (end of chapter)*, 2023.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη.
Φωτογραφία: Aurélien Mole.

Η Pauline Boudry και η Renate Lorenz δουλεύουν μαζί στο Βερολίνο από το 2007. Τα έργα τους περιλαμβάνουν αντικείμενα και εγκαταστάσεις που χορογραφούν την ένταση μεταξύ ορατότητας και αδιαφάνειας. Τα φιλμ τους βασίζονται στην τέχνη της περφόρμανς. Σε αυτά χρησιμοποιούν την ίδια την κάμερα αλλά και αντικείμενα που ζωντανεύουν ως επιπλέον περφόρμερ που προκαλούν σύγχυση ως προς τον διαχωρισμό της σκηνής από το παρασκήνιο. Το 2019 εκπροσώπησαν την Ελβετία στην 58^η Διεθνή Έκθεση Τέχνης της Βενετίας παρουσιάζοντας τη φιλική τους εγκατάσταση με τίτλο «Moving Backwards» στο Περίπτερο της Ελβετίας. Πιο πρόσφατα, έχουν συμμετάσχει στη Μπιενάλε του Σάο Πάουλο με μια τριλογία φιλικών εγκαταστάσεων που βασίζονται σε περφόρμανς, ενώ παρουσίασαν την εμπυθιστική εγκατάσταση και περφόρμανς με τίτλο «Glass Is My Skin» στο Crystal Palace του Μουσείου Reina Sofia στη Μαδρίτη (2022/23). Έχουν επίσης συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις στο Kunsternes Hus, Όσλο (2023/24)· Tensta Konsthall, Στοκχόλμη (2023)· Museo CA2M, Μαδρίτη (2022)· Whitechapel Gallery, Λονδίνο (2022)· Van Abbe Museum, Αϊντχόφεν (2022)· National Gallery of Victoria, Μελβούρνη (2022)· Frac Bretagne, Ρεν (2021)· Hammer Museum, Λος Άντζελες (2021)· Centre Pompidou, Παρίσι (2021)· Julia Stoschek Collection, Βερολίνο (2019)· New Museum, Νέα Υόρκη (2018), και στη Μπιενάλε της Γκουαντζού (2016). Το 2022 εκδόθηκε η μονογραφία τους με τίτλο «Stages» από τις εκδόσεις Spector Books.

Pauline Boudry/Renate Lorenz, άποψη της έκθεσης *Glass Is My Skin*, Crystal Palace, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Μαδρίτη, 2022/23. Φωτογραφία: Annik Wetter.

CACONRAD

Το CACONRAD ασχολείται με τις αρχαίες τεχνολογίες της ποίησης και της τελετουργίας από το 1975. Το τελευταίο του βιβλίο με τίτλο «Listen to the Golden Boomerang Return» θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Wave Books/UK Penguin τον Απρίλιο 2024. Έχει λάβει τα βραβεία Ruth Lily Poetry Prize, το PEN Josephine Miles Award, μια επιχορήγηση από τον οργανισμό Creative Capital, την υποτροφία Pew Fellowship, και το λογοτεχνικό βραβείο Lambda Literary Award. Το βιβλίο του «The Book of Frank» είναι μεταφρασμένο σε εννέα διαφορετικές γλώσσες. Εκθέτει επίσης τα ποιήματά του σαν έργα τέχνης με πρόσφατες ατομικές εκθέσεις να έχουν παρουσιαστεί στην Ισπανία και την Πορτογαλία. Το θεατρικό του έργο με τίτλο «The Obituary Show» γυρίστηκε ταινία το 2022 από τον καλλιτέχνη Augusto Cascales. Διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης και στο Ινστιτούτο Σάντμπεργκ στο Άμστερνταμ.

Φωτογραφία: Augusto Cascales.

PIERRE LEGUILLON

Ο Pierre Leguillon (γεν. 1969, Νοζάν-συρ-Μαρν, France) είναι καλλιτέχνης ο οποίος από τη δεκαετία 1990 αναπτύσσει έργα τόσο ως επιμελητής όσο και ως τεχνοκριτικός, μέσα από την κριτική επιθεώρηση μίας σελίδας, με τίτλο «Sommaire» (35 τεύχη μεταξύ 1991-1996), και έπειτα μέσα από τη συνεργασία του με τα περιοδικά «Journal des Arts» και «Art press» (στο ειδικό τεύχος «Oublier l'exposition» το 2000), καθώς και στο «Purple» (στήλη με τίτλο «Calme plat» για έντυπα αντικείμενα, μεταξύ 2002-2004). Παράλληλα, έχει φωτογραφήσει πολλές εκθέσεις τις οποίες ξεκίνησε να αναπαριστά το 1993 μέσα από προβολές σλάιντ, με το περιεχόμενο της κάθε μίας προβολής να αυξάνεται και να ανανεώνεται κάθε φορά.

Στην καλλιτεχνική του πρακτική ο Leguillon ασχολείται κυρίως με την παραγωγή και αναπαραγωγή τυπωμένων εικόνων οι οποίες έχουν φτάσει σε ένα ευρύ κοινό μέσα από την κυκλοφορία τους στα ΜΜΕ, όπως άλλωστε είναι φανερό στα έργα του «Danse Libre» και «Musée des erreurs». Μέσα από αυτά τα έργα και την παρουσίασή τους σε εκθέσεις, ο καλλιτέχνης επιχειρεί να αμφισβητήσει τις ιεραρχίες της τέχνης. Το έργο του συχνά ενσωματώνει υφάσματα, ενώ η προσωπική του συλλογή περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία υφασμάτων *kasuri*, τα οποία έχουν εκτεθεί στο WIELS στις Βρυξέλλες (2015) και στο Rotonde Balzac, Fondation des Artistes στο Παρίσι (2013).

Το έργο του έχει παρουσιαστεί εκτενώς, μεταξύ άλλων στο Fondation d'Entreprise Ricard, Παρίσι (2019)· Frye Art Museum, Σηάτλ (2019)· The Island Club, Λεμεσό (2019); Μπιενάλε της Ταϊπέι (2016)· MRAC Sérignan, Σερινιάν (2015)· Dia Art Foundation, Νέα Υόρκη (2015)· Beirut Art Center, Βηρυτό (2014)· 56ο Carnegie International, Πιτσμπουργκ (2013)· Raven Row, Λονδίνο (2011)· Mamco, Γενεύη (2010)· Moderna Museet, Μάλμε (2010)· Μουσείο του Λούβρου, Παρίσι (2009)· Artists Space, Νέα Υόρκη (2009). Το 2003, βραβεύτηκε από το Villa Médicis.

Ζει και εργάζεται στις Βρυξέλλες, όπου το 2013 ίδρυσε το Musée des erreurs [Μουσείο των Λαθών].

Pierre Leguillon Features Diane Arbus: A Printed Retrospective, 1960-1971, άποψη της έκθεσης, Mercer Union, Τορόντο, 2012. Φωτογραφία: Pierre Leguillon.

Η Zoe Leonard (γεν. 1961) είναι Αμερικανίδα καλλιτέχνη η οποία ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Η καλλιτεχνική της πρακτική συνδυάζει τη φωτογραφία, την γλυπτική και τις τοπο-ειδικές εγκαταστάσεις. Το έργο της Leonard έχει παρουσιαστεί εκτενώς από τις αρχές της δεκαετίας 1990. Το 2018 πραγματοποιήθηκε αναδρομική έκθεση του έργου της στο Whitney Museum of American Art της Νέας Υόρκης και στο Museum of Contemporary Art του Λος Άντζελες. Επιλεγμένες ατομικές εκθέσεις της έχουν παρουσιαστεί, μεταξύ άλλων, στους εξής χώρους: Musée d'Art Moderne de Paris, Παρίσι (2022)· Museum of Contemporary Art, Σίδνεϋ (2023)· Museum of Modern Art, Νέα Υόρκη (2015)· Chinati Foundation, Μάρφα, Τέξας (2013)· Camden Arts Center, Λονδίνο (2012)· Dia Art Foundation, Νέα Υόρκη (2008)· Museo Reina Sofia, Μαδρίτη (2008)· Kunsthalle Basel, Βασιλεία (1997)· και Vienna Secession, Βιέννη (1997). Η Leonard έχει συμμετάσχει στις διεθνείς εκθέσεις τέχνης 57th Carnegie International (2018), Documenta 9 (1992), Documenta 12 (2007), καθώς και στην Μπιενάλε του Whitney τα έτη 1993, 1997 και 2014. Τα έργα της συμπεριλαμβάνονται σε σημαντικές δημόσιες συλλογές ανά τον κόσμο. Έχει λάβει διάφορα βραβεία όπως η Υποτροφία Guggenheim (2020)· το Graham Foundation Grant (2020)· το βραβείο Bucksbaum (2014) και το βραβείο Anonymous Was A Woman (2005).

Zoe Leonard, *Analogue*, 1998-2009 (λεπτομέρεια), 412 χρωμογενικές εκτυπώσεις και αργυροτυπίες, 28 x 28 εκ. (η καθεμία). Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνηδας και των γκαλερί Galerie Gisela Capitain, Κολωνία και Hauser & Wirth, Νέα Υόρκη.

VALENTINA MAGALETTI

Η Valentina Magaletti είναι μουσικός και συνθέτης. Παίζει ντραμς και κρουστά με σκοπό τον στρατηγικό εμπλουτισμό μιας παραδοσιακής και εκλεκτικής μουσικής παλέτας μέσα από την αδιάκοπη ακρόαση και τον πειραματισμό με νέα υλικά και ήχους. Έχει παίξει και συνθέσει μουσική με πολλούς διεθνούς φήμης καλλιτέχνες, όπως οι Nicolas Jaar, Jandek, Helm, Raimo, Malcom Catto, Charles Hayward, Graham Lewis (Wire, Dome), Tightpaul Sandra (Coil, Spiritualized, Julian Cope), Thurston Moore, Bat for Lashes, Gruff Rhys (Super Furry Animals), και πολλοί άλλοι. Στο πιο πρόσφατο εγχείρημά της με τίτλο «Vanishing Twin (Fire Records)» ακολουθεί μια πιο κλασική τζαζ προσέγγιση που απελευθερώνεται μέσα από τις επιτόπιες καταγραφές ή τις καταγραφές με drone, μια διαφορετική προσέγγιση του άλλου βασικού πειραματικού/αβάντ-γκαρντ ντουέτου στο οποίο συμμετέχει, με τίτλο Tomaga. Η Valentina γεννήθηκε στο Μπάρι της Ιταλίας και ζει στο Λονδίνο.

Φωτογραφία: Louise Mason.

ΙΡΙΣ ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ

Η Ίρις Τουλιάτου χρησιμοποιεί μεθόδους και υλικά που είναι απαραίτητα για κάθε παρέμβαση. Μελετώντας τις υποδομές και τη λειτουργία, τη δέσμευση και την επιθυμία, το δημόσιο και το ιδιωτικό, η Τουλιάτου θέτει ερωτήματα σχετικά με τις συνθήκες της καλλιτεχνικής παραγωγής και τα θεσμικά πλαίσια μέσα στα οποία αυτή υφίσταται. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Πρόσφατες ατομικές της εκθέσεις έχουν παρουσιαστεί στο Peer, Λονδίνο (2023)· fluent, Σανταντέρ (2023)· Kunsthalle Basel, Βασιλεία (2023)· Rodeo, Λονδίνο και Πειραιάς (2022)· Grazer Kunstverein, Γκρατς (2022)· EXILE, Βιέννη (2020)· Radio Athènes, Αθήνα (2019). Έργα της έχουν συμπεριληφθεί, μεταξύ άλλων, στις ομαδικές εκθέσεις *Intimate confession is a project*, Blaffer Art Museum, University of Houston, Χιούστον (2023)· *forms of the surrounding futures*, Göteborg International Biennial for Contemporary Art, Γκέτεμποργκ (2023)· *Frequencies (and atmospheres)*, Galerie Eva Presenhuber, Ζυρίχη (2023)· *This Current Between Us*, Ιστορικές Εγκαταστάσεις Ατμοηλεκτρικού Σταθμού ΔΕΗ Νέου Φαλήρου, Πειραιάς (2022)· *Siren (some poetics)*, Amant, Νέα Υόρκη (2022)· *When I state I am an anarchist*, PLATO, Οστράβα (2022)· *2021 Triennial: Soft Water Hard Stone*, New Museum, Νέα Υόρκη (2021)· *AB7: Eclipse*, Athens Biennale, Αθήνα (2021)· *Anti Structure*, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα (2021)· *The Same River Twice*, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (2019).

Iris Touliatou, *untitled (oral)*, 2022, άποψη εγκατάστασης, *appendage*, Grazer Kunstverein, Γκρατς, 25 Ιουνίου-27 Αυγούστου 2022. Φωτογραφία: kunst- dokumentation.com

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΜΑΖΟΥ

Η Μαρία Τουμάζου (γεν. Λευκωσία, Κύπρος) ασχολείται με τη γλυπτική, διαμορφώνοντας αντικείμενα, υλικά και καταστάσεις μέσα από δημιουργικές διαδικασίες που ενημερώνονται από τον δεδομένο χώρο και τη βιογραφία του. Φοίτησε στη σχολή καλών τεχνών Städelsschule στη Φρανκφούρτη και είναι απόφοιτος του Goldsmiths, University of London και του Glasgow School of Art. Πρόσφατες ατομικές και ομαδικές εκθέσεις της περιλαμβάνουν: Condo London με την Cora Pongracz, Hot Wheels Athens/London και γκαλερί Maxwell Graham, Νέα Υόρκη (2024)· *RHYTHM, CITIZEN*, σε επιμέλεια του Tom Engels, Grazer Kunstverein, Γκρατς (2022)· *SCRAP B*, Point Centre for Contemporary Art στο βιβλιοπωλείο Moufflon, Λευκωσία (2022)· *Coil, Hot Wheels*, Αθήνα (2021)· *Fair-face Elysée*, σε επιμέλεια του Peter Eramian, Θικό Παλιές, Λευκωσία (2018). Το έργο της Τουμάζου παρουσιάστηκε πρόσφατα στην Biennale für Freiburg 2, σε επιμέλεια της Paula Kommos, Φράιμπουργκ (2023)· *Jacqueline*, Αθήνα (2023)· Nassauischer Kunstverein Wiesbaden, Βισμπάντεν (2021)· NiMAC, Λευκωσία (2019)· Περίπτερο της Κύπρου στην 57^η Διεθνή Έκθεση Τέχνης της Βενετίας (2017) με την καλλιτεχνική ομάδα Νεοτερισμοί Τουμάζου. Η Τουμάζου έχει επιλεγεί να συμμετάσχει στο πρόγραμμα καλλιτεχνικής φιλοξενίας της πόλης του Μενχενγκλάντμπαχ το καλοκαίρι 2024.

Μαρία Τουμάζου, *Found tongues (city keys)*, 2022, άποψη της εγκατάστασης, *RHYTHM, CITIZEN*, Grazer Kunstverein, Γκρατς, 24 Σεπτεμβρίου-9 Δεκεμβρίου 2022. Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης και του Grazer Kunstverein. Φωτογραφία: kunst-dokumentation.com

TREVOR YEUNG

Ο Trevor Yeung (γεν. 1988, Guangdong) ζει και εργάζεται στο Χονγκ Κονγκ. Μέσα από την τέχνη του επιχειρεί να ξεθάψει την εσωτερική λογική των ανθρώπινων σχέσεων. Γοητευμένος από την βοτανική οικολογία και την κηπουρική, ο Yeung παρουσιάζει στα έργα του μεικτής τεχνικής αντικείμενα τα οποία είναι στημένα με πολλή προσοχή —φωτογραφίες, ζώα και φυτά—, ως αισθητικά προσχήματα προκειμένου να μιλήσει για έννοιες όπως η τεχνητή φύση. Συχνά μέσα στο έργο του προβάλλει συναισθηματικά και διανοητικά σενάρια σε υποκατάστατα όντων, μεταφράζοντας κατά κάποιον τρόπο τις δικές του κοινωνικές εμπειρίες σε περίπλοκες ιστορίες μέσα από τις οποίες συνεχίζει να διερευνά την αποτυχία και την ατέλεια. Εν τέλει, αυτό που κάνει είναι να αμφισβητεί τον τρόπο με τον οποίο τα κλειστά συστήματα εμπεριέχουν και δημιουργούν συναισθηματικές καταστάσεις και συμπεριφορές.

Ο Yeung έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες εγχώριες και διεθνείς εκθέσεις όπως η Μπιενάλε της Σιγκαπούρης (2022)· η Τριενάλε του Κατμαντού (2022)· η Μπιενάλε της Λυών (2019)· η 38^η EVA International, Δουβλίνο (2018)· το 4^ο Dhaka Art Summit, Μπανγκλαντές (2018)· η 10^η Μπιενάλε της Σανγκάης (2015). Τα έργα του έχουν επίσης εκτεθεί σε διεθνείς χώρους τέχνης, όπως στο Gasworks του Λονδίνου (2023)· στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης του Παρισιού (2022)· στο Tai Kwun Contemporary του Χονγκ Κονγκ (2022)· στο Jameel Arts Center του Ντουμπάι (2022)· στο PinchukArtCentre του Κιέβου (2021)· στο M+ του Χονγκ Κονγκ (2021)· στο Shanghai Power Station of Art της Σανγκάη (2022)· στο Para Site του Χονγκ Κονγκ (2020)· και στο Stiftung Skulpturenpark Köln της Κολωνίας (2020), μεταξύ άλλων. Ήταν υποψήφιος για το βραβείο Sigg (2023), το Future Generation Art Prize (2021) και το BMW Art Journey Award (2015). Ο Trevor Yeung θα εκπροσωπήσει το Χονγκ Κονγκ στην 60^η Διεθνή Έκθεση Τέχνης–La Biennale di Venezia 2024.

Έργα του συγκαταλέγονται στις συλλογές του Centre Pompidou (Παρίσι)· του Stiftung Skulpturenpark Köln (Κολωνία)· του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης του Παρισιού· του Ιδρύματος Kadist (Παρίσι & Σαν Φρανσίσκο)· του FRAC Alsace (Σελεστά)· M+ (Χονγκ Κονγκ)

Trevor Yeung, *Soapy Fuck Tree*, 2023.
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη.
Φωτογραφία: Andy Keate.